

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

29. 05. 2023 - 04. 06. 2023

motto týdne:

„ Váš zármutek se obrátí v radost.“

PONDĚLÍ 29. 05. památka Panny Marie, Matky církve

Gn 3,9-15.20; Žl 87,2.3+5.6–7; Jan 19,25-34 Komentář: **Sk 1,12-14**

Obraz i naší současnosti: apoštolové setrvávající společně na modlitbách s Ježíšovou Matkou. Kéž mě naplní radost z této přítomnosti...

ÚTERÝ 30. 05. památka sv. Zdislavy

Sir 35,1-15; Žl 50,5-6.7-8.14+23 Komentář: **Mk 10,28-31**

Radikální opuštění toho, čím se apoštolové zabývali, než poznali Krista, je pro nás nedosažitelné. Ale chci mít Pána rád pro něj samotného, ne snad proto, že toužím být první...

STŘEDA 31. 05. svátek Navštívení Panny Marie

Sof 3,14-18 nebo Řím 12,9-16b; Žl Iz 12,2-3.4bcd.5-6 Komentář: **Lk 1,39-56**

U našeho Boha najdou naplnění pokorní, ponížení, hladoví. Mocným, bohatým a pyšným se nevnučuje.

ČTVRTEK 01. 06. svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

Gn 22,9-18 nebo Žid 10,4-10; Žl 40(39), 7-8a.8b-9.10.17 Komentář:

Mt 26,36-42 *I naši kněží mají s Ježíšovou osamoceností své zkušenosti. Dokážu je povzbudit třeba jen slovem?*

PÁTEK 02. 06. sv. Marcelína a Petra, mučedníků

Sir 44,1.9-13; Žl 149,1-2.3-4.5-6a+9b Komentář: **Mk 11,11-25**

Pokud si někdy připadám jako neplodný fíkovník, musí mě mrzet, že můj Pán ode mě něco očekává... V modlitbě mohu prosit o svou „plodnost“.

SOBOTA 03. 06. památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků

Sir 51,17-28; Žl 19,8.9.10.11 Komentář: **Mk 11,27-33**

Zatímco my se snažíme vysvětlovat a objasňovat, Ježíš dokáže odpovědět otázkou. Pane, vlož nám do úst správná slova!

Nejsvětější Trojice - Cyklus A 04. 06. 2023

Minulou nedělí vyvrcholila velikonoční doba, ale několik tajemství naší víry je dobré připomenout ještě zvlášť. Základním tajemstvím je vlastní vnitřní život Pána Boha. Jakkoli je v mnoha ohledech pro nás skrytý, tak současně nás Ježíš do tohoto tajemství pozval, máme být účastnými Božího života. Proto je dnešní svátek v jistém ohledu tím nejdůležitějším v celém roce.

1. ČTENÍ

Jsmo uprostřed Sinajské pouště, asi ve 13. stol. př. Kr. Izraelité rychle porušili smlouvu, kterou s nimi Bůh uzavřel. Mojžíš znovu vystoupil na Sinaj. Tentokrát desky Zákona připravil sám. Bůh přichází a uzavírá novou smlouvu. Zde máme zachyceno, jak Bůh sám sebe prezentuje.

Ex 34,4b-6.8-9

Mojžíš časně ráno vstal a vystoupil na horu Sinaj, jak mu přikázal Hospodin; v ruce měl dvě kamenné desky. Tu sestoupil Hospodin v oblaku, Mojžíš se tam vedle něho postavil a vzýval Hospodinovo jméno. Potom Hospodin prošel kolem něho a zvolal: „Hospodin, Hospodin, Bůh milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný!“ Mojžíš se rychle vrhl k zemi, klaněl se a řekl: „Pane, jestliže jsem našel u tebe milost, ať jde Pán uprostřed nás. Ano, je to lid tvrdé šíje, ale odpusť naši vinu i náš hřích a přijmi nás jako dědictví.“

ŽALM Dan 3,52-56

Jako zpěv dnes využíváme nikoli žalm, ale hymnus z knihy Daniel. Všimněme si, jak refrén nápadně připomíná slova z prvního čtení. Tento zpěv je zároveň vyznáním víry.

Odpověď: Chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.

- a svrchovaně chvályhodné a velebené navěky.

- a velebený a plný slávy navěky.

Požehnaný jsi, Pane, Bože našich otců,

O: chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.

Požehnané je tvé slavné svaté jméno

O: a svrchovaně chvályhodné a velebené navěky.

Požehnaný jsi ty ve svém svatém slavném chrámě

O: a svrchovaně chvályhodný a slavný navěky.

Požehnaný jsi ty na svém královském trůně

O: a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky.

Požehnaný jsi ty, který shlížíš na hlubiny a trůníš na cherubech,

O: a svrchovaně chvályhodný a velebený navěky.

Požehnaný jsi ty na klenbě nebes

O: a velebený a plný slávy navěky.

2. ČTENÍ

Závěrečný pozdrav listu navozuje atmosféru dovršení nějakého procesu, což platí jak o sporech v Korintě, tak i o konci liturgické doby. Zařazen je však především pro zmínku celé Nejsvětější Trojice v závěrečném pozdravu. Tento text dnes užíváme v liturgii mše jako jeden z úvodních pozdravů.

2 Kor 13,11-13

Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje, bude s vámi. Pozdravujte se navzájem svatým políbením. Pozdravují vás všichni věřící. Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha s vámi se všemi!

EVANGELIUM

Rozhovor Ježíše s Nikodémem patří ke katechezím objasňujícím význam křtu. Objevuje se tu typické janovské vyjadřování, které je postaveno na vyhroceném vidění světa, a díky tomu dostává text dramatický náboj. Naše perikopa obsahuje asi nejslavnější větu Nového zákona, která shrnuje základní učení (kérygma) křesťanské víry.

Jan 3,16-18

Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“

K ZAMYŠLENÍ

Bůh dal svého Syna? Někdy nesprávně za slovem „dát“ rozumíme, že Bohu Otci je Syn lhostejný. Ale toto slovo znamená také darovat. Bůh Otec miluje Syna. Ale také miluje stvoření, svět, člověka. Proto dovolí, daruje světu svého milovaného Syna, aby svět zachránil. Snad lépe: aby svět přivedl zpět ke svému Stvořiteli. Mezi Otcem a Synem je naprostá jednota, vzájemné sebedarování. Tak jsme i my lidé pozváni, abychom se každý sám za sebe daroval zcela Bohu. Takové odevzdání se lze učinit jen v síle a moci Ducha svatého a znamená, že současně do svého života naplno přijímáme Boha. Dnešní slavnost také může být vrcholem celého postního a velikonočního úsilí – odevzdat se Bohu.